

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14347

гр. София, 20.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело № 20211110163319 по описа за 2021 година

Извършена е проверка по реда на чл.140, ал.1 ГПК.

С молба от 10.11.2022г. ищецът О. М. заявява, че оттегля предявения осъдителен иск с правно основание чл.258, ал.1, изр.2 ЗСВ, вр. чл.218, ал.2 ЗСВ, вр чл.128, т.2 КТ и чл.86, ал.1 ЗЗД за горницата над 1085 лева до 1713,60 лева, представляваща разликата между дължимото и действително начисленото и заплатено възнаграждение за периода от 01.10.2018г. до 30.06.2019г., през който ищецът е бил кандидат за младши съдия , както и акцесорната претенция за обезщетение за забава върху главницата над сумата 244,36 лева до пълния претендиран размер от 466,85 лева.

С последваща молба от 06.03.2023г. ищецът е заявил оттегляне от иска спрямо Висшия съдебен съвет за причинени му вреди във връзка с бездействието на компетентния орган в приемането на актове, с които да актуализира възнаграждението на младшите магистрати, съобразно данните на НСИ, алтернативно поради неопределянето на ред за автоматичната им актуализация.

С оглед изложеното, съдът намира, че е десезиран от разглеждане на делото за посочените искиви претенции, поради което производството в тази част следва да бъде прекратено.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и допустими.

Ищецът е направил искане по чл.219, ал.1 ГПК за привличане на „Висш съдебен съвет“, което обосновава с възражението на последния за липса на процесуална легитимация като ответник по настоящия правен спор, както и предвид желанието на ищеца за обвързването му със задължителната сила на мотивите. Искането е основателно.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито

съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл.232 ГПК производството по гр.д. № 63319/2021г., по описа на СРС, 81 състав, **в частта** по предявения иск от О. К. М., ЕГН ***** срещу Национален институт на правосъдието с правно основание чл.258, ал.1, изр.2 ЗСВ, вр. чл.218, ал.2 ЗСВ, вр чл.128, т.2 КТ и чл.86, ал.1 ЗЗД за горницата над 1085 лева до 1713,60 лева, представляваща разликата между дължимото и действително начисленото и заплатено възнаграждение за периода от 01.10.2018г. до 30.06.2019г., през който ищецът е бил кандидат за младши съдия, както и акцесорния иска за обезщетение за забава върху главницата над сумата 244,36 лева до пълния претендиран размер от 466,85 лева.

ПРЕКРАТЯВА на основание чл.232 ГПК производството по гр.д. № 63319/2021г., по описа на СРС, 81 състав, **в частта** по предявения от О. К. М., ЕГН ***** срещу Висш съдебен съвет иск за причинени му вреди във връзка с бездействието на компетентния орган в приемането на актове, с които да актуализира възнаграждението на младшите магистрати, съобразно данните на НСИ, алтернативно поради неопределянето на ред за автоматичната им актуализация.

ДОПУСКА привличане на основание чл. 219, ал. 1 ГПК на страната на ищеца трето лице-помагач – „Висш съдебен съвет“, с адрес: гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ № 12.

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в съдебно заседание на **20.06.2023г. от 14:45 часа**, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на ответника Национален институт на правосъдието.

-

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД по делото, както следва:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правна квалификация чл.258, ал.1, изр.2 ЗСВ, вр. чл.218, ал.2 ЗСВ, вр чл.128, т.2 КТ и чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата 1085 лева /съгл. уточнителна молба от 10.11.2022г./, представляваща разликата между дължимото и действително начисленото и заплатено възнаграждение

за периода от 01.10.2018г. до 30.06.2019г., през който ищецът е бил кандидат за младши съдия и сумата в размер на 244,36 лева /съгл. уточнителна молба от 10.11.2022г./, представляваща обезщетение за забава върху главницата дължимо за периода от 02.11.2018г. до 28.10.2021г., както законна лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба в съда – 29.10.2021г. до окончателното плащане.

Ищецът О. К. М. твърди, че в периода от 01.10.2018г. до 30.06.2019г. е бил кандидат за младши съдия. Поддържа, че в това си качество и на основание чл.258, ал.1, изр.2 ЗСВ във вр. с чл.218, ал.2 ЗСВ за процесния период е следвало да получи възнаграждение в общ размер на 14 819 лева, определено като 70 на сто от основното възнаграждение на младши съдия, което от своя страна се съотнася към удвоената средномесечна заплата на заетите лица в бюджетната сфера, съгласно данните на Националния статистически институт. Ищецът твърди, че настъпилите изменения в данните от НСИ не са били взети предвид, съответно за процесния период ответникът Национален институт на правосъдието му е начислил и изплатил сума в по – малък размер, а именно 13 734 лева. Намира, че е налице непълнота в ЗСВ, доколкото не е предвидена процедура, по която своевременно да се преизчисляват заплатите на младшите магистрати, а оттам и на кандидатите за такива, съобразно текущото изменение на средномесечната заплата на заетите лица в бюджетната сфера по данни на НСИ. Претендира да му бъде заплатена сумата в размер на 1085 лева, представляваща разлика между дължимото възнаграждение, изчислено съобразно настъпилите в процесния период от 01.10.2018г. до 30.06.2019г. изменения в средномесечната заплата на заетите лица в бюджетната сфера, съгласно представена справка в табличен вид към уточнителна молба от 10.11.2022г. и действително начислените му и изплатени от ответника суми. Заявява и претенция за обезщетение за забава върху главницата в размер на 244,36 лева за периода от второ число на месеца следващ този, за който се претендира незаплатено възнаграждение – 02.11.2018г. до датата на подаване на исковата молба.

Ответникът Национален институт на правосъдието е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок по чл.131 ГПК, с който оспорва исковете по основание и размер. Излага съображения за липса на процесуална легитимация. Поддържа, че действително месечното възнаграждение съгласно нормата на чл.258, ал.1 ЗСВ се заплаща на кандидатите за младши съдии, чрез Национален институт на правосъдието. Посочва, че задължението за изплащане на определен размер на възнаграждение е различно от задължението за определяне размера на това възнаграждение, като именно последното е основният довод на ищеца. Ответникът поддържа, че е изпълнил задължението си като ежесечно е превеждал на ищеца възнаграждение, както и съответните задължителни осигурителни вноски. Позовава се на Правилата за обучение на кандидатите за младши съдии, младши прокурори и

младши следователи и за определяне на техния статус, приети от ВСС с Решение по Протокол № 43 от 22.12.2011г., съгласно които НИП е задължен да изплаща ежемесечно и в определения размер сумите по чл.258, ал.1 ЗСВ. В тази насока твърди, че сумите се осигуряват от бюджета на съдебната власт и се превеждат по бюджета на НИП, а размерът на дължимите суми се определя от Висшия съдебен съвет по арг. на чл.30, ал.2, т.10 и чл.258, ал.1 ЗСВ. В тази насока твърди, че не е титуляр на задължението за определяне размера на дължимите суми към кандидатите за младши съдии. По същество излага, че не е доказано твърдението, че неправилно е определена базата, върху която са изплатени месечните суми. Оспорва твърдението, че законът изисква възнагражденията да бъдат актуализирани на всяко тримесечие. Счита, че не е налице непълнота в ЗСВ, а напротив, законодателят е предоставил в кръга на оперативна самостоятелност на ВСС да определя метода на изследване на данните от НСИ и в рамките на утвърдения за това бюджет на съдебната власт. Оспорва представените от ищеца писмени доказателства като неотнормирани към спора. Моли за отхвърляне на предявените искове като неоснователни, необосновани и недоказани.

В тежест на ищеца по предявения иск с правно основание чл.258, ал.1, изр.2 ЗСВ, вр. чл.218, ал.2 ЗСВ, вр чл.128, т.2 КТ е да докаже, че е полагал труд през процесния период като кандидат за младши съдия, за който му се дължи възнаграждение в размер на претендираната сума, както размер на средно-месечната заплата на лицата, заети в бюджетната сфера за процесния период;

В тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 86, ал.1 ЗЗД е да докаже наличието на главен дълг, изпадането на длъжника в забава, както и размер на претендираното обезщетение за забава.

В тежест на ответника и при установяване на горните обстоятелства, е да докаже погасяване на дълга на падежа.

Между страните е безспорно, че през процесния период 01.10.2018г. до 30.06.2019г. ищецът е бил кандидат за младши съдия, като е преминал деветмесечно задължително първоначално обучение при ответника, за което е получил месечно възнаграждение възлизащо на сумата от общо 13 734 лева. Поради това тези обстоятелства не се нуждаят от доказване.

Определението **в частта**, с която се прекратява производството подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____